

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana volja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana volja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan volja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedej in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 40.

V Ljubljani, v torek 18. februvarija 1896.

Letnik XXIV.

Državni zbor.

Dunaj, 17. februvarija.

Ministerski predsednik grof B a d e n i je predložil dopis ogerske vlade, ki vabi k slavnostim tisočletnice ogerske države. Dne 2. maja bode presvetili cesar otvoril ogrsko dež. razstavo. Dne 3. maja bode v cerkvi v Budi v prisotnosti cesarjevi in članov cesarske hiše slovesna zahvalnica; dne 8. junija, ob obletnici kronanja, se bodo cesarju poklonili državni zbor in razne deputacije.

Nato posl. dr. K r a u s utemeljuje nujni predlog glede zavarovalne družbe „Austria“ ter naglašja, da ima pred očmi le zavarovance pri „Austriji“. Nepravilnosti pri tej družbi sta kriva država in upravni svet. Že l. 1883 je vladni organ zvedel o neki nepravilnosti, toda v 13 letih vlada ni preiskala zadeve. — Dolžnost je vlade in drugih zavarovalnih družb, da pomagajo „Austriji“, sicer bode trpelo zaupanje do zavarovalnic. Vlada je dolžna obvarovati škode vse državne uradnike, služabnike in delavce pri železnicah in v rudokopih. Ta stvar pa daje ob jednom povod razmišljanju, ali bi ne kazalo zavarovanje podržaviti. Vlade dolžnost je, da varuje oškodovane družine.

Vladni zastopnik baron P l a p p a r t naglašja, da je primanjkljaj pri „Avstriji“ nastal vsled prenizke rezerve premij in prevelikih odpisov pri raznih aktivih. Glede zavarovanj za slučaj smrti so se vršile premembe, vsled katerih so bili zavarovanci vpisani kot mlajši. Dalje so bili tudi upravni troški razmerno preveliki. To in drugo je zakrivil pokojni vodja Hessler, ki pa je prikrival vso stvar v nadi, da se poravnata. Krivda ne zadene odbora, niti kakega člana. Zavarovanci pa naj tožijo, ako mislijo, da so opravičeni. Komisarjeva dolžnost je, skrbeti, da se vsako leto izračunajo rezerve premij, da se kapitali družbe varno nalože in da je pravilen ra-

čunski zaključek. Ker komisar ni zasledil nepravilnosti proti pravilom, ni imel povoda za postopanje.

Vlada pripravlja zavarovalni regulativ, ki bode v kratkem objavljen. Dalje je ustanovljen nov oddelek za zasebne zavarovalnice, kateremu načelnik je dvorni svetnik dr. Wolf. Doslej vlada ni mogla zadostno nadzorovati zavarovalnice, ker ni imela dovolj močij. Finančno stanje kake zavarovalnice je le tedaj preiskala, če je dobila povod. Pri „Avstriji“ se je to zgodilo šele po smrti ravnatelja Hesslerja.

Res je, da se je že l. 1883 pri „Avstriji“ pokazal primanjkljaj, vlada je tudi takoj zahtevala, da se stvar poravnata ter spravi v soglasje z regulativom. Toda vlada ni mogla postopati z vso strogostjo, ker bi sicer izpodkopala tla marsikateri zdravi zavarovalnici. Vlada je tudi pripravljena, predložiti poročilo o preiskavah pri „Avstriji“, ter podpirati poskuse, da se „Avstrija“ obdrži in zavarovani obvarujejo prevelike škode. Vlada pa ne more dovoliti državne podpore, pač pa se bode ozirala na zavarovance, ki so v državni službi, dasi nima dolžnosti.

Posl. dr. G e s s m a n n naglašja, da je lansko leto notranji minister imenoval primanjkljaj v znesku 1,200.000 gld., sedaj se čuje, da znaša 2 $\frac{1}{2}$ milijona. Lani so govorili o znižanju zavarovalnine za 20%, sedaj že za 53%. Vlada se izgovarja in vladni zastopnik sam prizna, da vladno nadzorstvo ni nič vredno. Druge zavarovalnice niso dolžne pomagati „Avstriji“, če pa se zgodi po ovinkih, bodo zavarovanci vsejedno trpeli. Le če vlada sama pomaga, potem ima tudi pravico kontrole. Le za uradnike pri državnih železnicah kaže vlada usmiljeno srce. In zakaj? Za časa barona Czedika je vladala korupcija, železniški uradniki so se morali zavarovati pri „Avstriji“, agentje te družbe so imeli prosto vožnjo na državnih železnicah itd. Vlada greši proti javni morali, ako prebivalstvo uvidi, da je nezadostno vladno nadzorstvo sokrivo teh nepravilnosti.

Posl. dr. G r o s s zahteva, da vlada predloži poročilo o preiskavah, da svet zvé, kdo je kriv in koliko je škode. „Avstrija“ naj se združi s kako drugo zavarovalnico, država ni dolžna pomagati, ker bi to imelo jako slabe nasledke.

Dr. R u s s naglašja, naj vlada pomaga državnim služabnikom, pa tudi malim obrtnikom, poljedelcem in delavcem, ki so bili zavarovani pri „Avstriji“.

Zbornica je vsprejela nujni predlog, da se objavi vspeh preiskave, prične preiskava proti krivcem in „Avstrija“ združi z drugo zavarovalnico, a državno podporo je odklonila.

Na to se je vršila debata o nujnem predlogu dr. Kaizla glede železničnega ministerstva. Dr. Kaizl naglašja, da organizacija upravnih oblastev spada v delokrog državnega zbora.

Ministerski predsednik odgovarja, da po čl. III. državnega temeljnega zakona cesar sam imenuje ministre. Pravica krone ni navezana ne na število ministerstev in ne na razdelitev resortnih poslov. Zato tudi za novo železnično ministerstvo ni bilo treba dovoljenja državnega zbora.

Poslanec dr. R u s s spominja, da je že poprejšnje leto izrazil mnenje, da se mora železniško ministerstvo ustanoviti potom zakona. Vendar pa sedaj ne bode glasoval za nujni predlog, ker je vsled že storjenega koraka postal popolno brezpomemben.

Poslanec dr. S t r á n s k y naglašja, da vlada nikakor ni pravilno postopala v tem vprašanju. Ako se že pri sistemizovanju novega uradniškega mesta predloži zbornici dotičen zakon, zakaj se omenjena, veliko važnejša zadeva ni predložila državnemu zboru. Parlamentarno pravo je pa tudi meritorično užaljeno s tem, ker je uvedel železniški minister vseskozi nemški jezik v obratnem poslovanju.

Minister za železnice, vitez G u t t e n b e r g, zavrača napade dr. Kaizla in dr. Stranskyja ter poudarja, da se prav nič ni spremenilo razmerje mej

LISTEK.

Iz dnevnika slovenskega slikarja.

(Dalje.)

Drugo jutro povabi me župnik k sv. maši. Na misel mi pride, da mi je zvečer dalj časa govoril o neobhodni potrebi krščanskega življenja in verskih vaj zlasti onih slikarjev, ki se hočejo posvetiti cerkveni umetnosti. Zapomnil sem si še dobro oni izrek župnikov: Keđor hoče slikati cerkvene slike, naj skrbi, da sam uzorno krščanski živi; nihče ne more unemati družega za to, za kar je sam mrzel. Ubogam župnika in grem v cerkev. Po zajutreku se podam h kapelici, oborožen z vso potrebno pravico.

Pusto jesensko vreme je težilo sicer mojega duha, vendar pričnem z vso unemo prvo slikarsko delo v moji domovini. Kar se vsuje dež in lije neprestano, dokler nisem končal dela.

Okraski na oboku in ob strani so mi šli hitro spod rok. Na vrsto pridejo slike, tu se mi delo ustavi, da ne vem kako in kaj. Kolikokrat sem že delal v šoli podobne slike in glej, tu me zapusti vse moje šolsko in akademično znanje. O kako je res: gran ist alle Theorie! — V sredi imam slabo

narejeno leseno podobo Križanega in jaz naj napravim na vsako stran Marijo in Janeza zraven križa. Poskušam s svinčnikom to in ono, a nič pravega ne morem spraviti na mrzli zid. Zato pa slednjič kar začnem s krepkimi čopičevimi potezami delati ozadje in nebo. In to temno nebo, zagrnjeno s temno sivimi oblaki, za katerimi sta se skrivala blede luna in krvavo rudeče solnce, bilo je zares podoba mojega tedanjega dušnega stanja.

Iz tega duhamornega stanja vzbudi me posestnik kapelice, ki je prišel iz radovednosti gledat, koliko in kaj sem že naredil.

„Slabo vreme imamo“, me obgovori ter mi ponudi malo steklenico slivovke ter malo črnega kruha. „To le sem vam prinesel, da boste imeli za predjužnik.“

Bože mili, si mislim, toraj tak naj bo moj prihodnji slikarski kruhek v domovini. A premagam se, vzamem steklenico in parkrat srknem v se opojne pijače ter prigriznem nekoliko kruha, ostalo pa dam gospodarju nazaj. Stal je še dalj časa mož pod dežnikom pred kapelico, ter nekaj godrnjaje omenjal, da sem na pisane rože pozabil, potem je pa odšel.

Opoludne pred kosilom se natihoma zglašim pri župnikovi sestri, katera seveda ni vedela za mojo zadrego, in jo prosim, naj mi da kako podobico iz

mašne knjige, na katerej bi bil Kristus na križu in poleg Marija in sv. Janez. Poda mi knjižico, v katerej je bil na naslovni strani prav dober jeklorez, ki je predstavljal zaželjeno podobo. Prav zveselil sem se je. Brž spravim knjižico v žep in grem h kosilu. Med kosilom razgovarjal sem se to in ono z župnikom. Prav bal sem se, da ne bi prišel župnik na sled moji današnji zadregi, seveda to bi bilo zoper mojo slikarsko čast. Za enkrat se je toraj stvar srečno razmotala.

Popoludne delam hitro, kar je le mogoče, obrise vseh stoječih oseb poleg križa po imenovanem jeklorezu. Natanko zaznamujem tudi senco, da bi pozneje mogel tem bolj točno izvršiti slike. Mudilo se mi je pa posebno zato, ker je župnik obljubil priti malo pogledat. — Pa, kedo bi si bil mislil! Ravno kar sem dovršil obrise ter potisnil knjižico z jeklorezom v žep — kedo stoji za menoj? — župnik! — Da sem zaudal do ušes, čemu bom to pravil.

(Konec sledi.)

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

„A jaz mislim, da ni tako“, dejal je Bahtemin, ki je nekđaj čital Emilja Rousseaua. — „Otro,

5 8 M. M. P. R.

vojnim ministerstvom in železniško upravo in da bode vedno delal na to, da se pospešujejo obratni interesi; gledé rabe nemškega jezika pa pravi minister, da postopa ravno tako, kakor je bilo dosedaj v navadi, in bode tudi nadalje zahteval uradovanje v nemškem jeziku, in to ne samo v Galiciji, marveč po vseh avstrijskih kronovinah.

Po teh pojasnitvah je odklonila zbornica nujni predlog ter prešla na dnevni red „naučno ministerstvo“. Govorila sta poslanca Gregorec in Svoboda.

Po interpelaciji poslanca Hofmann-Wellenhofs gledé dogodkov v Gradcu povodom jubileja ustanovitve nemškega cesarstva se zaključí seja ob 4. uri.

Prihodnja seja bode v četrtek z dnevnim redom: prvo branje volilne reforme in podrobna razprava o proračunu za naučno ministerstvo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. februarja.

Dunajski židovski liberalci so uvideli, da se jim vedno bolj izneverjajo njihovi pristaši, ki se oklepajo deloma antisemitske, deloma socijalno-demokratske stranke. Vkljub temu pa vendar še mislijo, da se jim morda v zadnjem trenutku posreči, ostati na krmilu, in zato napenjajo vse svoje moči in se ne ustrašijo tudi najpodlejših sredstev. Pri zadnji volitvi so namreč uvideli, da so jim postali nezvesti ljudski učitelji ter zdatno pripomogli do popolnega poraza. Temu hočejo priti sedaj v okom in si zopet pridobiti izgubljene glasove. Izdali so na vse dunajske učitelje poseben oklic, v katerem jih svaré pred krščanskim socijalizmom, češ, ta je predhodek klerikalizma, ki bode odvzel učiteljem še to, kar živajo sedaj. Da bi židovski liberalci bolj utemeljili svojo trditve, jim stavijo pred oči, koliko je storila za blagor učiteljev njihova vlada v zadnjih dvajsetih letih. Res je sicer, da se je vsaj nekoliko zboljšalo stanje učiteljev v zadnjih desetletjih, toda popolno neumestno je, ako se liberalci hvalijo, da je to povsem njihova zasluga. Poleg tega pa židovski liberalci ne pomislijo, da so bile pred desetletji sploh vse plače, bodisi državne, bodisi deželne ali zasebne, veliko nižje, kakor sedanje, ker so bili tudi drugačni pogoji za vsakdanji obstanek. Ta samohvala dunajskih židov je torej popolno jalova.

Italija. Vladni krogi so menda poslednje dni uvideli, da potrebuje njihova armada v Afriki bolj odločnega in zvedenega voditelja, nego je general Baratieri, katerega je pred nekaj dnevi obsipala s slavospevi malo ne cela Italija s tržaškimi iredentovci vred. Najnovejšo poročilo javlja namreč, da se je nadvojvoda Aosta ponudil kralju, da prevzame vrhovno poveljstvo nad italijansko armado v Afriki, ter mu ob enem pojasnil načrt, po katerem bi on rešil zelo težavno nalogo. Vsled tega se je vršilo v nedeljo dopoldne daljše posvetovanje mej vojnim ministrom, Crispijem in načelnikom glavnega štaba. Vspeh tega posvetovanja sicer še ni znan, vendar

imajo tako mehko, dovzetno нрав“, rekel je, „da se more storiti iz njih, kakor iz voska kaka ugodna podoba. Bela stran, na katerej se more, kar se hoče, napisati . . .

„E—e—e, n—ne, stran nikakor ni bela. Ako bi bila bela! . . . Potem bi bilo seveda lahko. A to je, da ni bela.“ In zamislila se je otožno. „Glejte, jaz imam dvoje otrok“, nadaljevala je, „sina in hčer. Odgojo sta dobila jednako. Kakor smo se zanimali za jednega, za njegovo duševno razvitje, tako i za drugega. Storili smo vse, kar se je moglo storiti, po naših mislih. A kaj se je zgodilo? Mislili bi, da postaneta oba jednakega značaja. A zgodilo se je narobe. Bolj različnih otrok ali ljudij,“ popravila si je, — „je težko najti. Moglo bi se kmalu reči, da sta se odgojevala ta otroka pri popolno različnih pogojih, v različnih mestih, različnih družinah, jeden na severu, drugi na jugu, a nikakor ne skupaj. Taša je vedno sprejela vse, kar se je hotelo in trudilo se, da bi se vcepilo v njeno dušo. Andrej nasprotno. On ni samo ničesar sprejel, ampak odvrnil se od vsega, kar se mu je govorilo doma, in vsekdar je želel ono, od česar smo ga hoteli odvrniti. N—ne, ni bela stran“, ponovila je grofica in vzdahnila. „Nikakor ni bela. Ošabnost je to, ako se misli, da moramo, porabivši svoje moči za kar-koli, gotovo doseči vspeha. Tudi jaz sem bila tako ošabna in

pa trdijo nekateri listi, da posebno ministerski predsednik z vso silo dela na to, da se spremeni sedanje vrhovno poveljništvo v Afriki. Vlada bi pa lahko uvidela, da tudi najbolj spretni poveljniki ne bode mogel vspešno delovati, dokler bodo vladale v Abesiniji take razmere, kakoršne so sedaj.

Položaj Bourgeoisovega ministerstva.

V predzadnji seji francoskega senata je pokazal senator Monis, da so mu dobro znane vse nerednosti, katere je zakrivilo radikalno ministerstvo. Rekel je mej drugim: „Senat bode modro in stvarno razmetral vprašanje glede nastavljenja sodnikov v južnoželezniški zadevi, jaz pa ne izgubim niti jedne minute, da ne bi z vso odločnostjo povdarjal, kar sem govoril v prejšnji seji glede te zadeve. Nevarnost, ki nam preti, je veliko večja, nego smo preje mislili, kajti včeraj smo bili priča, ko so izročili sodniki lažnjiva pisma nekemu, nam nasprotnemu ministru“. Na opomin finančnega ministra, naj drugače govori o vladi, je Monis odgovoril: „Vlada je mrtva. Sama se je obsodila v včerajšnji seji. Jaz sem ponosen na to, da se mi je posrečilo, zaslediti sleparije, in sem še premalo govoril“. Na to je stavil imenovani senator formalno interpelacijo glede postopanja ministra Ricarda v južnoželezniški zadevi ter zahteval, naj vlada takoj odgovori. Ker pa minister Ricard ni bil navzoč, je senat vsled prošnje ministerskega predsednika dovolil, da se odgovarja na interpelacijo v drugi seji. V sobotni seji se je pa še jasneje pokazalo, da je ostala vlada na laži. Minister Ricard, ki je stopil mej splošno razburjenostjo na govorniški prostor, je skušal utajiti vse, kar mu je očital senator Monis. Toda ta je imel v roki Rempierjevo pismo in je bil vsled tega zaman vsak izgovor. Po daljšem govoru ministerskega predsednika, ki je skušal pomiriti razburjene duhove in zagovarjati vladno delovanje, kar se mu pa ni posrečilo, je senat s 169 proti 74 glasovom znova izrekel grajo pravosodnemu ministru in „vestnemu“ varuhu državnega pečata in sprejel strogi dnevni red, v katerem se bode obravnavalo glede odgovornosti vlade nasproti obema zbornicama. — Tako je toraj dobila radikalna francoska vlada nov hujši udarec, ki gotovo ne bode brez slabih posledic za že itak zelo omajane ministerske sedeže. Ministerski predsednik je takoj uvidel, da je rešitev nemogoča, ter se je proti večeru podal k predsedniku Faure, katerega je prosil, naj razsodi mej opozicijo in vlado. Faure je sicer obljubil, da bode vso stvar dobro premislil in potem še-le razsojeval. Poraz vlade je torej popolno zagotovljen, in kakor trdijo nekateri krogi, sme biti Bourgeois zadovoljen, ako izgubi samo dva svojih tovarišev.

Na Kubi še vedno ni prišlo do odločilnega bejs, le tu in tam se včasih malo spoprimejo vladne čete z vstabi, kateri so seveda po uradnih poročilih vselej „premagani“, ako le izgube par mož ali zapuste bodisi prisiljeni ali tudi prostovoljno bojno polje. Iz tega je razvidno, da je španjski vladi jako neljubo, ako dohajajo iz Kube resnična zasebna poročila, in naročila je generalu Weyler-ju, naj z vso strogostjo postopa zoper razširjevalce „neresničnih“

mislila, da odgojim otroke takó, kakor hočem, a zgodilo . . .

Ona ni dogovorila.

„Nikdar ne smete zgubiti nade“, rekel je Štefan Aleksejevič z opreznim smehljanjem. „Časi dajo vsejana semena pozne sadove in ni treba misliti, da bi v tem slučaju to ne bilo tako.“

„Bog daj.“

„Gotovo“, pritrtil je Štefan Aleksejevič, „in pri tem sta deček in deklica — popolnoma različni stvari, a grofica Natalija Aleksejevna je tako posebna“, rekel je Bahtemin, žele prevesti razgovor na Tašo, „nikdar v svojem življenju nisem srečal podobne deklice. To je otrok in deklica skupaj . . .“

Grofica se je nasmehnila.

„Vi je še ne znate“, dela je z materinskim ponosom, „a ona je res posebna, ne taka, kakor druge, ki imajo na mislih samo sprehode in toalete“.

Z ljubavjo je pogledala na hčer in jela govoriti o njej.

Taša je šla v tem času s Knausem in Lady Leith, Dorino materjo.

„Citata sem“, govorila je Lady Leith, „da je vaš Peterhof znamenito lep, — vodometi, vrti in morje . . .“

Ustavila se je in pogledala Tašo.

poročil. Dalje je Weyler izdal povelje, da se morajo nastaniti vsi prebivalci v utrjenih mestih, da jih v slučaju nevarnosti branijo pred vstaškimi napadi. Sploh se vrše po vladnih poročilih sedaj še vedno potrebne priprave; to pa traja že ravno toliko časa, kakor dolgo traja upor.

Socijalne stvari.

Vladna obrtna predloga in — obrtno vprašanje.

(Dalje.)

7. Če se kak obrtnik pritoži, da mu kedo dela škodo s tem, da proti pravici izdeluje stvari, ki spadajo v njegov obrt, o tem razsoja sedaj deželna vlada, vprašavši trgovinsko in obrtno zbornico in zadrugo o dotični zadevi. — Po novi predlogi bo o tem odločevala obrtna gospodarka, in samo slučajji, ki se bodo zdeli obrtni gospodski dvomni, naj se izročé deželni vladi, da poizvedá mnenje trgovinske in obrtne zbornice in dotičnih zadrug, izreče svojo razsodbo. — Mali obrtniki so v tem oziru zahtevali pri obrtni enketi, naj jedenkrat za vselej vlada z zadrugami vred po posamnih deželah določi obseg posamnih obrtov, da se tako zajezé vse dosedanje pritožbe. Nova predloga se torej glede na to vprašanje nič ne ozira na obrtniške zahteve.

8. Proti trgovini z mešanim blagom se pritožujejo vzlasti trgovci, da je nevarna zdravju, da pa tudi zelo škoduje s svojo konkurenco ker vsled manjšega davka mnogo lažje izhaja, nego druga trgovina. — O ti zadevi ne črhne vladna predloga niti besedice.

9. Glede na prodajanje rokodelskih izdelkov, zahtevajo mali obrtniki to-le:

1. Rokodelci naj imajo sami pravico prodajati svoje izdelke.

2. Trgovina z rokodelskimi izdelki mora biti navezana na posebno koncesijo, pri katere podelitvi naj imajo zadruga dotičnega rokodelstva glavno besedo.

3. Izdelki, ki se prodajajo v trgovini, morajo imeti naznačen svoj izvor. Kedor jih kupi, mora torej imeti priložnost, da se pouči, kedo jih je izdelal.

4. Število prodajalnih podružnic se mora omejiti in posamične se morajo obdavi. Ravno s takimi podružnicami tekmuje veliki kapital vzlasti v črevljarskem in krojaškem obrtu z malimi obrtniki in ti so vedno spodaj, ker sedanji zakoni dajejo olajšave le kapitalistom, za nje se pa kar nič ne brigajo.

Vse te zahteve obrtnega stanu je predloga popolnoma prezrla, kakor pravi zato, „ker bi se neopravičeno zaviral promet, če bi se jim vstreglo.“ — Zakonodajalci naj pa tudi premislijo, kaj se bo zgodilo, če se jim ne bo vstreglo. Če se ne vpošteva načelo, da je jedini izdelovalec prav za prav opravičen prodajati svoj izdelek, potem gotovo propade mali obrtni stan. In ta propad je menda vsaj večje važnosti, nego dozdevna ovira prometa. Toliko se mora ovreti

Taša se je nasmehnila.

„Da, vse je veličastno, kraljevsko . . . a takoj se vidi, da ste vi Angličanka. Vi pravite: vrti, vodometi, in takoj pristavite — morje, vaše morje. Mi, govoreč o Peterhofu, ni mislimo ne na-nj, a vi, kakor Angličanka, ste takoj dejali morje.“

Taša je pogledala Lady Leith, ki se jej je nasmehnila v odgovor, a pogledavši je razvidela, da se Lady Leith ni nasmehnila njenim besedam, ampak nje posmehu, in takoj jej je postalo neprikladno.

Povesila je glavo in zamislila se.

„Ali niste bili nikedar v Angliji?“ prašala je Taša Lady Leith.

„Ne, in jako mi je žal za to. Tako ljubim Angličane, kako bi hotela seznaniti se z njimi поблиže, kako bi hotela videti jih pri meni doma . . . pogledati, so li taki, kakor jih opisujejo v romanih“, odgovorila je Taša, „in potem kako mi ugaja vaš pregovor ali izrek: „zmaga ali Westmünsterski samostan!“ Zdi se mi, da ako bi bila mož in rodila se v Angliji, govorila bi tudi tako.“

Vzdignila je glavo in pogledala z blestečimi očmi Lady Leith.

Lady Leith se jej je laskavo nasmehnila.

(Dalje sledi.)

Ravno tam in ob isti uri se bodo dne 23. februvarija vršili občni zbor tukajšnje Vincencijske družbe. Navadna dopoldurna služba bo pa se ob obhajala s skupnim sv. obhajilom ob 7. uri zjutraj istega dne v Marijanišču.

(Posojilnica v Zatičini,) registrirana zadruga z neomejenim poroštvo, je pričela poslovati 15. t. m.

(Kranjska industrijska družba) je imela v soboto izredni občni zbor. Ravnatelj Luckmann je poročal o pogajanju družbe z vlado glede naprave novih tovarn za železo pri Trstu. Dogovor z vlado ni bil dovoljen in zato še ni gotovo, kje se bo gradila tovarna. — V sled sklepa občnega zbora se pomnoži akcijski kapital od 2.700.000 gld. na 5.000.000 gld.

Telegrami.

Dunaj, 18. februvarija. Pri razpravi o proračunu o naučnem ministerstvu je poslanec dr. Gregorec tožil, kako malo skrbi vlada za visokošolsko izobrazbo Slovencev v materinem jeziku. Dokler se v Ljubljani ne obnovi nekdanja pravna akademija, toliko časa naj se dotične stroke na graškem vseučilišču poučujejo tudi v slovenskem jeziku. Obširno je govoril glede celjske gimnazije ter pojasnoval, kako neumestno je bilo, to malenkostno stvar obešati na veliki zvon, govoriti in pisati o zatiranju nemštva ter Nemce izven države hujskati proti Slovincem in celo nemškega cesarja prositi, naj glede tega posreduje na Dunaju. Konečno je govornik ponovil resolucijo, naj se deželni šolski svet na Štajerskem in Koroškem razdelita v slovenski in nemški.

Dunaj, 18. februvarija. Prva seja gospodske zbornice bode v ponedeljek, dne 24. t. m.

Vratislava, 18. februvarija. Kardinal-knezoškof dr. Kopp je odpotoval v Rim na izrecno željo sv. Očeta.

Budimpešta, 17. februvarija. V današnji seji poslanske zbornice se je razpravljalo o poglavju „srednje šole“. Ko je hotel pričeti svoj govor naučni minister, je zaklical nekdo na galeriji: „Živelj kralj, živel Ogerska!“ Na vprašanje, kaj ga je privedlo v zbornico, je izpovedal, da je ranjen vojak, ki išče že dalje časa službe in je hotel sedaj govoriti z ministri.

Sredeo, 17. februvarija. Grof Goleničev-Kutuzov je odpotoval včeraj zvečer v Belgrad. Do kolodvora so ga spremili knez Ferdinand, ministerski predsednik, eksarh, mnogi državni dostojanstveniki in obilna množica občinstva.

Cetinje, 18. februvarija. Knez Nikolaj je podelil srbskemu ministerskemu predsedniku Novakoviču veliki križ Danilovega reda.

Madrid, 18. februvarija. V navzočnosti kraljice, nadvojvode Evgenija, vojnega ministra in načelnikov raznih oblastev se je otvoril včeraj v Madridu novo ustanovljeni senatorij za na Kubi ranjene vojake. Vsak ranjen vojak je prejel v dar 250 frankov.

Berolin, 18. februvarija. Po poročilih večernih listov znaša skupno število stavkujočih krojaških pomočnikov nad 27.000. Pridružile so se jim tudi mnogoštevilne ženske.

London, 18. februvarija. „Times“ se poroča iz Kobe: Dva dosedanji japonski ministrov so ruski vojaki usmrtili na kraljevo povelje, ostali so ubežali. Kralj je imenoval antijaponsko ministerstvo. Govori se, da se ruska vlada le vsled tega vmešava v koreanske zadeve, ker si želi vrhovne nadoblasti nad njo.

Proti revmatičnim bolečinam

uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirreumon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenic 25 kr. 125 (50—1) 5

Umrli so:

14. februvarija. Tomaž Tekavec, kurjač, 73 let, Sv. Petra cesta 91, ostarelost. — Vincenc Železnik, kurjačev sin, 20 mesecev, Tržaška cesta 28, bronchitis.

15. februvarija. Ignacij Elsner, umir. tobačni upravitelj, 71 let, Poljanski trg 1, trebušna vodenica.

16. februvarija. Metod Dolenc, posestnikov sin, 6 dni, Gledališke ulice 10, oslabljenje. — Karol Varšek mizarjev sin, 2 1/2 leta, Poljanski trg 1, božjast.

17. februvarija. Friderik Keruc, dimnikarjev sin, 7 mesecev, Marije Terezije cesta, kolizelj, želodčni in črevesni katar.

Tujci.

16. februvarija.

Pri **Slonu**: Bitschowsky, Rosenthal z Dunaja. — Scatari iz Gorice. — Grünwald, Pulzer iz Zagreba. — Weisenbeck iz Monakovega. — Callmann iz Darmstadt-a. — Gavrilović iz Petrinj. — Schaefer iz Lipsije. — Hoffman, Hruza iz Prage. — Tomina iz Siska. — Berlic iz Mošenj. — Mairdš iz Domial. — Go tinger iz Grada. — Novak iz Železnikov. — Kraut z Brda.

Pri **Maliču**: Moosbrugger, Schwarzmahn, Schönauug. Spitz, Trostli, Fritsche z Dunaja. — Opolecky iz Prage. — Zimmet iz Budimpešte. — Jarc, Kosturic iz Novega Mesta. — Hamette iz Rogatec. — Kuhn iz Brna.

Pri **Južnem kolodvoru**: Fink iz Belovara. — Mayr iz Kočevja. — Wanitschek z Dunaja.

Pri **Lloydu**: Oceppek iz Kamnika. — Winter iz Grada. — Gruber iz Planine. — Skopal iz Novega Mesta. — Manischek iz Ljubna.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
17	9. zvečer	746.9	-2.8	si. vzh.	jasno	
18	7. zjutraj	746.1	-7.2	si. vzh.	jasno	0.0
	2. popol.	743.8	+6.4	"	"	
Srednja večerajna temperatura -3.4°, in za 3.4° pod normalom.						

Eksekutivne dražbe.

Martina Avnička z Zajčjega Vrha posestvo (2253 gld.), terjatev 100 gld., dné 5. marca in 7. aprila v Novem Mestu.

V sredo dné 19. februvarija
v hotelu „pri Slonu“
slanikova pojedina
z vojaškim koncertom
katerega izvaja godba c. in kr. pešpolka Leopold II. kralj Belgijcev šte. 27.

Razstava morskih in rečnih rib.
Začetek ob 8. uri. Vstopnina 40 kr.

Mati je in Ane Ladihat iz Trebnjega zemljišča (680, 500, 100, 1350, 215 in 380 gld.) dné 28. febr. in 28. marca v Trebnjem.

Janeza Žalec-a iz Nežje Vasi posestvo (1228 gld.) dné 21. febr. in 24. marca v Črnomlju.

Jakoba Vato vea iz Gor. Ležeb nepremakljivo posestvo (1523 gld.), terjatev 106 gld. 75 kr., dné 24. februvarija in 26. marca v Senožečah.

Viljema Klein erja iz Turjaka zemljišče (340 gld.) dné 10. marca in 7. aprila v Vel. Laščah.

V najem se dá

za prav nizko ceno **kovačnica na vodno moč** s tremi tečaji, težkim naklom, brusom in mehometer z lepim stanovanjem. Stoji tik ceste, četrte ure od Gornjega Grada na Štajerskem. — Ponudbe naj se pošiljajo **Janezu Presečnik-u**, posestniku in oštirju v Gornjem Gradu pri Celju. 135 1-1

Dobro ohranjen, krasen

harmonij

z 9 spremeni je za nizko ceno na prodajo. — Natančneje pové lastnik **Luka Sevnik**, organist v Smartnem, pošta St. Vid nad Ljubljano. 133 2-1

Učenca,

ki je bil vsaj v enem razredu srednje šole, sprejme takej v svojo **špecerijsko prodajalnico na Vrhniki**

130 6-1

Gabrijel Jelovšek.

Službo organista

razpisuje 114 3-3

farni urad na Prežganjem. P. Litija.

Najboljše, svetovno črnilo za čevlje!
Kdor hoče imeti svoje obuvalo lepo temno-črno se lesketajoče in si je želi ohraniti trpežno, kupi naj edino le
Fernolendtovo črnilo za čevlje
c. kr. priv. ustanov. leta 1832 tovarne, ljene na Dunaji.
Povsod v zalogi.
Radi mnogih malovrednih ponarejanj pazi naj se natančno na moje ime: **St. Fernolendt.**
Priporočam tudi ličilo za čevlje, sneg za ohranitev usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vskovrstne tinte, svitla naravna crme za svitile usnjate obuvalo in pisarni pečatni vosek. 33 52-6

Dunajska borza.

Dn 17. februvarija.		Dn 17. februvarija.		Kreditne srečke, 100 gld. 196 gld. — kr.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 95 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136 " — "
Skupni državni dolg v srebru	100 " 90 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 " — "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 95 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192 " 75 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 75 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 " 75 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 50 "	Salmove srečke, 40 gld.	67 " 75 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 35 "	Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 " 50 "	St. Genois srečke, 40 gld.	72 " 50 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 20 "	Dunavske vrvavne srečke 5%	128 " — "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	54 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1000 " — "	Dunavsko vrvavno posojilo l. 1878	107 " — "	Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Kreditne delnice, 160 gld.	384 " 50 "	Posojilo goriškega mesta	112 " — "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	174 " 50 "
London vista	121 " 05 "	4% kranjsko doletno posojilo	98 " 50 "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v. 8490	— " — "
Nemški dr. bankovci za 100 m. nem. dr. volj.	59 " 12 1/2 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 25 "	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	471 " — "
20 mark	11 " 82 "	Priporočene obveznice državne železnice	324 " — "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	100 " 75 "
20 frankov (napoleondor)	9 " 60 1/2 "	" južne železnice 3%	170 " 50 "	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	64 " — "
Italijanski bankovci	43 " 85 "	" južne železnice 5%	130 " 40 "	Montanska družba avstr. plan.	87 " 70 "
C. kr. cekini	5 " 68 "	" dolenskih železnice 4%	99 " 56 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	169 " — "
				Papirnih rubljev 100	125 " 37 "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobika.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Mejarska delniška družba
„M E B C U B“
Wolzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnita vseh gospodarskih in družbenih stvari, potem o kuranih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vsaki sveti za dosoga kelikor je možno visocoga obrestevanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.